

Tuần Báo Vô Vi

13 tháng 4 năm 2014

Số 181

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Mỗi Tấm Hình Là
Một Câu Chuyện
- Tình Thầy Tận Độ
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. *Dưỡng sinh là sao?*
2. *Tu hoài không tiến tại sao?*
3. *Giết nhau có lợi gì cho phần hồn không?*
4. *Tại sao người tu thiền muốn làm Minh Vương?*
5. *Tại sao làm người tu mà phải bị đọa đày?*
6. *Mọi người sống tại thế gian đều hy vọng và hy vọng tại sao?*
7. *Vĩnh thân hưởng nhàn là sao?*

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 21 tháng 6 năm 1996 1) Hỏi: <i>Dưỡng sinh là sao?</i> Đáp: Thừa dưỡng sinh là gốc hóa sanh của Trời Đất, liên hệ với thanh quang đại tự nhiên, hóa hóa sanh sanh vô cùng tận, ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang, thực vật có đủ màu sắc, chuyển động từ âm đến dương, từ trược đến thanh, mùi vị chua cay chát đắng mặn nồng hỗ trợ cho nhau, chuyển chạy vào ngũ tạng, biến thành luồng điện dưỡng sinh. Sanh khắc nghịch thuận tương giao, màu nào sắc nấy, hành sự không ngừng nghỉ. Kệ: Hành thông tiến hóa tự phân thi Giờ phút phân minh tự xét suy Trí tuệ giao tình sanh pháp lý Chiều sâu khai triển tiến thân tùy.	Ngày 22 tháng 6 năm 1996 2) Hỏi: <i>Tu hoài không tiến tại sao?</i> Đáp: Thừa tu hoài không tiến tại vì nghiệp lực từ nhiều kiếp đã bám vào thân kinh khối óc, cần thực hành pháp môn nhiều để tạo cho pháp lực mạnh lên, thì nghiệp lực sẽ mòn dần, nhiên hậu mới có cơ hội phát sáng trong nội tâm. Kệ: Thực hành giải nghiệp chẳng sai lầm Bước vào chơn lý hiểu diệu thâm Quy y Phật Pháp âm thầm tiến Khai triển tâm linh tự tiến tầm.
Ngày 23 tháng 6 năm 1996 3) Hỏi: <i>Giết nhau có lợi gì cho phần hồn không?</i> Đáp: Thừa lòng tham không đầy mới giết nhau, không có ích lợi gì cho phần hồn cả, chỉ tạo khổ cho phần hồn khi lìa xác, bắt buộc phải chạy theo luật nhân quả mà hành sự. Nhân ác thì quả xấu, lúc nào cũng thiếu thốn và cô đơn, tánh tình hay giận hờn, luôn luôn tạo khổ cho chính mình. Kệ: Khó hành khó tiến khó xuyên qua Nguyên lý khó thông khó được hòa Muốn giỏi không thành nay đạt họa Độc tài hung ác tâm không hòa.	Ngày 24 tháng 6 năm 1996 4) Hỏi: <i>Tại sao người tu thiền muốn làm Minh Vương?</i> Đáp: Thừa người bằng lòng tu thiền là người đi tới tự giác và giác tha, từ đời qua đạo rõ rệt, không còn mơ tưởng và ảo vọng thì mới gọi là người tu thiền. Nếu đi ngược lại thì chỉ có điên và khổ thôi. Kệ: Tu thiền tránh cảnh sang tồi động Chẳng còn mơ tưởng chẳng còn mong Dứt khoát tâm tu giữ một lòng Bền vững thực hành quy chánh pháp.
Ngày 25 tháng 6 năm 1996 5) Hỏi: <i>Tại sao làm người tu mà phải bị dọa dầy?</i> Đáp: Thừa người tu mà còn vọng tưởng thì lúc chết sẽ bị dọa dầy, vì lòng tham của chính họ, bị dọa dầy thì mới có cơ hội thức giác và sẽ trừng tu, nhân nào quả nấy, rất công bằng, luật là luật không sai chạy chút nào. Kệ: Thật tâm tu tiến chẳng mong ước Dâm tánh không còn lưu luyến nữa Dứt khoát bình tâm không tạo khổ Thơ ngây lầm tưởng khó mình vừa.	Ngày 26 tháng 6 năm 1996 6) Hỏi: <i>Mọi người sống tại thế gian đều hy vọng và hy vọng tại sao?</i> Đáp: Thừa mọi người đều nhờ dưỡng khí mà sống, lúc nào cũng muốn sống lâu và khỏe thêm, đó là sự nhu cầu của thể xác. Nếu tu thì nhu cầu sự thanh tịnh, càng thanh tịnh càng tiến, đó là nhu cầu của phần hồn, tiến trong thanh tịnh tức là trên đường về nguồn cội. Kệ: Tâm tu thanh tịnh tiến liên hồi Thức giác bình tâm chịu thả trôi Nắm bắt không còn tâm sáng suốt Vui hành thanh tịnh tự về ngôi.

Ngày 27 tháng 6 năm 1996

7) **Hỏi:** Vinh thân hưởng nhàn là sao?

Đáp: Thừa mưu mô mong kiếm rất nhiều tiền, ăn no và ngủ kỹ, dâm dục tự hại, thể xác càng ngày càng suy yếu, lúc nào cũng khổ tâm độc tài khó giác.

Kệ:

Tham sân trần ngập trí tâm tà
Khó hiểu khó tu khó vị tha
Lục dục suốt đời không lối thoát
Sống không thanh tịnh trí khó hòa.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Luồng Điện Vô Vi (tiếp theo)

...
Trở lại cái phân thanh điện, để nối tiếp cái thông minh sáng suốt ở bên trên giáo hóa, giáo dục các cơ tầng lục căn lục trần trong bản thể của bạn, khai thông bất cứ những cái linh căn trong bản thể, để cho nó càng ngày càng phối hợp lên càng nhẹ càng tiến xa hơn, làm một cái cuộc đời mới thanh bình vui vẻ cho phần hồn và tất cả những linh căn trong bản thể. Còn chúng ta không có hiểu, không có biết xây dựng mà chúng ta còn muốn tìm những cái sự kêu bằng đề cao cái dâm ô, rồi cuống cuống trong các nghiệp đau khổ. Dâm ô là ngoại cảnh, tham lam cũng thuộc dâm ô, tình dục cũng thuộc dâm ô, tạo nhiều cái cảnh kêu bằng ràng buộc không thể tiến nổi. Đối với người tu, phân minh cho nó rõ cái chuyện đó là cái chuyện bất lợi, không lợi cho cơ thể và không lợi cho quần chúng. Cái gì nó cũng vừa phải thôi còn làm quá là hư. Cho nên chúng ta cái người tu, các bạn ở bên trên là phần nhẹ thuộc về thông minh sáng suốt thanh điện, phần dưới thuộc về ô trược, trung tâm là cái chỗ hòa giải, các bạn phải đứng hết ba giới đó thì lúc đó các bạn thấy dễ mở chứ không có khó khăn, mình tự khai mở lấy mình. Mà hiện tại cái pháp bây giờ đâu có phải là một người tạo ra, nhưng mà sự thông minh đã đóng góp nhiều người, nhiều năm công phu tìm hiểu trong thiền đường. Rồi người ta mới thâm nhập cái này cái có thể cứu giúp cơ thể, có thể trị bệnh cho bản thân chúng ta. Cũng như cái Soi Hồn bạn thấy nó làm cho ổn định thần kinh rồi nó đưa cái trược khí trong thần kinh đi ra khỏi bộ đầu. Rồi bạn làm Pháp Luân nó cũng vậy. Nó đem thanh khí điện vô

rồi nó khai thông cái đường lối mạch đốc ở bên trong rồi đánh đổ cái trược khí ra khỏi lỗ chân lông. Rồi Thiền Định bạn mới thâm nhập tất cả những phần thanh điện có thể hội đồng bên trên lúc đó là trong cái dẫn giải tiến hóa. Cho nên, sau khi các bạn thiền hai ba tiếng đồng hồ, nửa đêm các bạn khi không ngồi có những cái ý nghĩ rất cao siêu, rất thích thú, rất du dương cõi mở, nhưng mà ngày mai các bạn quên. Tại sao những cái phần tiến nó đã tiến và cần tiến thêm, chứ không phải để các bạn tiến tới đó mà nắm cái đó cao, không phải! Cho nên nhiều khi các bạn có những cái ý nghĩ nửa đêm công phu rất hay, rất lý thú nhưng mà sáng lại các bạn quên để các bạn trở lại công phu. Rồi đêm nay nó sẽ đạt tới cái khác, mà cái kết tinh đó, nó phối hợp và cái sáng suốt của bộ óc bạn, cái hào quang bộ đầu của các bạn nó sẽ mở ra, nó nói rộng. Cho nên mỗi kỳ nó mỗi tiến. Vô Vi này nhiều khi hỏi nào giờ không biết làm bài thơ bài thi, nhưng mà làm được những bài rồi, qua bữa sau chê lấy mình, là nó tiến tới những cái bài khác và nó sẽ có những câu văn thích thú hơn trong tinh thần xây dựng cõi mở. Rồi từ đó chúng ta tiến mãi, tiến hoài chúng ta không có giữ cái cự nữa, nhưng mà ta tiến về cái văn minh hiện tại. Cái luồng điện thích hợp của cơ Trời chuyển hóa bất cứ giờ phút nào, mà cái sự thông minh nó tiến tới chúng ta phải chấp nhận làm việc, viết nhiều để học, viết nhiều để hiểu. Cho nên những người tu ở đây hỏi nào giờ nó đốt nát, nó không có học qua cái lớp đó, nhưng mà nó càng ngày càng thanh tịnh. Người ta động tới là nó mở, nó hiểu, nó cất nghĩa cũng tương đối với người đã đi học. Nó bình tĩnh,

thông minh, chính nó thấy nó thông minh nhưng mà rốt cuộc rồi nó cũng chê chưa được, phải đạt được cái thanh tịnh. Cho nên hôm trước có hai câu :

“Ai là người đốt sao không đốt
Thuyết lý chi đây khổ trí hoài”

Đốt là chúng ta vạn sự bởi nhất không. Ta xuống thế gian đây là không không, không có hiểu cái chuyện đời, rồi lần lần cứ trần nhiễm trần, rồi nó đâm lý này lẽ nọ, thắc mắc đủ cỡ, nó lầy lầy sự khổ của chúng ta. Bây giờ chúng ta tu về Vô Vi chúng ta phải nhớ rằng khi đến, ta tu đây để làm gì? Là tìm lúc đến. Tại sao tôi đến đây để làm gì, rồi tôi sẽ đi đâu? Nhưng mà tôi muốn biết tôi sẽ đi đâu tôi phải trở về cái dung điểm tôi đến. Tôi đến với cái sự không hiểu biết, thanh thân, nhẹ nhàng. Con người vô sự là kêu bằng bây giờ tôi trở về cái vô sự vô tư, tôi mới biết được cái tương lai của tôi thế nào. Tôi ở ngay cái dung điểm không không, thì kết quả tôi sau này cũng là trong trắng trong sạch thanh thân, và cái bệnh hoạn ở thế gian nó không gây cho tôi được, nó không nhiễm cho tôi được, là tôi nhờ tôi biết thanh lọc lấy tôi. Tôi đem sự sáng suốt cõi mở mỗi ngày mỗi đêm các bạn Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định là các bạn cũng như người đi chùi hột xoàn. Cái tâm các bạn, cái trí các bạn càng ngày càng long lanh cõi mở không có bị kẹt. Cho nên chúng ta tu trong thực tế, rồi chúng ta mới tìm hiểu cái đường lối hiện tại, rồi ta phải lao động để tìm hiểu khả năng của con người. Cho nên mọi người đã lao động, một người kia được làm một thước ca-rê¹, một người nọ một thước ca-rê, mà một người này người ta có tâm xây dựng, có tinh thần đóng góp thì họ trồng tía những cái cây rất tốt. Họ biết lo lắng cho cái cây là biết lo lắng cho quần chúng. Còn một người kia họ trồng, cho họ một mét ca-rê họ làm đi làm lại khô héo hết. Người đó không có tâm hồn đại chúng là họ còn nuôi cái tự ái, họ không buông bỏ tự ái, họ còn giai cấp. Cái lao động bây giờ để đo lường lương tâm của các bạn, cho nên các bạn yêu lấy cái lao động. Mình viết câu văn, mình tu tịnh cũng là phần lao động để sửa chữa tư tưởng của chúng ta. Rồi chúng ta đi trồng tía cũng là phần sửa chữa tư tưởng, đứng ở trong cái tinh thần đóng góp cho tất cả mọi người. Mọi người đã vì mình, mình phải vì tất cả mọi người, chúng ta mới có tinh thần cao quý, rồi quần chúng mới thích hợp cái văn minh để tiến theo cái xã hội mới. Cho nên cái con đường tu của

chúng ta đây là sức khỏe. Các bạn tu các bạn thấy chuyện ích quốc lợi dân. Các bạn được tư tưởng tốt, cơ thể khỏe, ổn định tinh thần chấp nhận làm việc vì tất cả mọi người. Tôi thấy mọi người như vậy trong xứ sở của chúng ta hay là trong cơ cấu của nhân loại, ở thế gian này mà bằng lòng làm việc như vậy thì nó vui, vui về biết là bao nhiêu và tiến bộ biết là bao nhiêu, thương yêu lẫn nhau trong cái tinh thần tự giác quý báu lắm. Chúng ta đã phí công tu, tìm hiểu, chấp nhận và tin nơi khả năng của chúng ta tự tu, tự tiến, đến ngày nay chúng ta cũng vẫn tiếp tục tu để tiến và để đóng góp cho xã hội. Tôi thấy cái tinh thần cao quý của các bạn nên nâng cao lên một chút, cố gắng một chút nữa để làm để đạt cái mức sức khỏe vừa trí tuệ và thân thể, thì chúng ta sẽ đạt tới những phần thiêng liêng cao quý. Người ta gọi là huyền bí là chính mình hiểu lấy mình thôi chớ không có đem ra phổ biến cho ai hết, nhưng mà cái sức khỏe là vàng mọi người phải tu để đạt tới sức khỏe mới đem tới thành công vĩ đại cho đại gia đình đại chúng.

Hôm nay tôi trở về thời gian xa cách các bạn, tấm lòng kính mến của các bạn đã hướng về tôi rất nhiều trong đêm công phu. Tôi không biết làm gì hơn, không có lý đem quà cho các bạn, tôi không có khả năng, nhưng mà tôi chỉ biết rằng sự đóng góp của tôi, tôi phải làm việc không ngừng, vì nhân loại, vì đại chúng nên chuyển qua cái nghề y học để trị bệnh cho tất cả mọi người với một lòng thành trăm phần trăm đối với bệnh nhân, làm việc gấp hai, gấp ba lần những người khác. Đó là món quà tốt để đem lại cho các bạn. Ảnh hưởng của chúng ta chung tiến, nên các bạn cố gắng tìm hiểu đó, nắm đó mà làm chìa khóa để chung tiến từ kiếp này cho đến kiếp khác. Tôi rất cảm ơn cái lòng kính mến của các bạn và thúc đẩy cho tôi cố gắng tu thêm nữa. Chúng ta được tái ngộ trong tinh thần vui vẻ mà trong sự ý thức tự giác của mọi người tự tu, tự tiến, rất quý báu đúng theo cái thiên tánh sáng suốt, luôn luôn chúng ta phải sáng suốt hòa hợp với huyền vi của Trời Đất và tăng thêm cái lòng tin nơi khả năng tự tiến của chúng ta. Chúng ta phải đạt tới cái chánh pháp không bị lợi dụng và không vụ lợi.

Cảm ơn các bạn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn
ngày 27/2/1977)

¹ Ca-rê: Vuông (carré).

HÀNH TRÌNH VIỄN TÂY

Hình này chụp bên trong Thiền Viện Hai Không, Bắc Cali, vài tuần sau khi khóa tịnh khải Big Bear (Nam Cali) năm 1993 kết thúc.

Anh Trung “Buru Điện”, bạn đạo Bắc Cali, giúp ghi chú về các bạn đạo Bắc Cali:

- Hàng đầu từ trái sang: anh Thiện (Nam Cali), Thanh (Úc châu) áo xám, Hoàng Monaco mặc áo trắng góc phải.
- Người mặc áo trắng ngồi sau anh Thiện là anh Nam bạn đạo Sacramento, tôi ngồi sau anh Nam, và phía sau tôi là chị Đáng, bà xã anh Thiện.
- Sau anh Thanh là Trung “Chả Giò” (chủ tiệm cơm chay) mặc áo xanh. Tôi không nhớ tên người đeo kiếng đen. Sau nữa là anh Phạm gia Tường mặc áo jacket màu vàng nhạt. Sau anh Tường là bác Tiểu ngồi gục đầu. Bỏ một người. Cuối hàng là cựu tu sinh Hòa (Nguyễn), ngồi trước lò sưởi.
- Sau anh Hoàng là bác Lê tiến Bảo (bác Bảo suýt chết khi đi rửa ruột trên T/V VK). Đằng sau bác Bảo là bạn đạo Nam xương Quan.

1. Sau khóa Tịnh Khải, tôi theo Đức Thầy về thiền đường San Diego, Nam Cali. Sau đó, lại đi Las Vegas. Đức Thầy dạy tôi qua thăm nhà mới của Đức Thầy ở Atlantic City (nói hai lần).

Đức Thầy ngồi xe lớn của gia đình Thanh-Hòa, tôi và hai bạn đạo Nam Cali (anh Thiện và chị Đáng) lái xe nhỏ của tôi chạy theo. Khi đến Las Vegas, anh Thanh than thở là cảnh sát chặn đường, đếm các hành khách ngồi băng sau (chị Hòa và hai đứa con) không thắt dây an toàn để nhận số tiền phạt! Tại Las Vegas lần này có 8 bạn đạo được tham dự “khóa đặc biệt” với Đức Thầy.

2. Sau chuyến đi Las Vegas, Đức Thầy về lại San Diego và chuẩn bị đáp máy bay đi thiền viện Hai Không, Bắc Cali. Anh Trung “Buru Điện” nói lúc đó thiền viện Hai Không mở một khóa súc ruột dài một tuần. Trong hình trên, ba người chúng tôi cùng ngồi thiền với các bạn đạo tham dự khóa súc ruột này. Tôi thì chỉ nhớ chị Đáng mượn chìa khóa xe của tôi ra mở thùng xe rồi để chìa khóa trong thùng xe mà

khóa lại. Tôi không có chìa khóa thứ hai trong bóp nên bạn đạo Hai Không giúp gọi giùm thợ mở khóa.

3. Rời California, chúng tôi theo Đức Thầy vượt qua tiểu bang Oregon đến thiền viện Nhẫn Hòa (*Olympia, tiểu bang Washington*) gần núi lửa St Helens đã tắt. Tại đây, chị Đáng khoe tài nấu ăn với Đức Thầy: cơm kê khét, canh cũng khét! Đức Thầy rầy:

- Mày cho tao ăn cơm khét, tôi ngủ gặp ác mộng! Tuy là câu nói đùa nhưng giúp chị Đáng tập trung để nhận thanh điền. Lúc ngồi thiền chung với chị, tôi ngửi thấy mùi khét, chắc là chị đang khai thông tạng gan. Còn chị thì nói ngửi thấy mùi ruột già trong lúc ngồi thiền.

Sau đó, Đức Thầy an ủi chị: “Con sắp mở huệ nhãn”.

Trong buổi giảng ở thiền viện Nhẫn Hòa lần này, Đức Thầy kể lại chuyện thay hồn mới khi ngồi chết trên ghế (*năm 1956 ?*). Hồn cũ về Trời, hồn mới từ trên Trời xuống. Đức Thầy có kể chuyện một vị Bề Trên khi xuống thế gặp Đức Thầy hỏi tên gì thì thắc mắc: “Còn ông Lương sĩ Hằng nào ở trên kia?”

4. Sau đó, chúng tôi tiếp tục theo Đức Thầy đi về hướng Bắc, vượt biên giới qua Canada đến thiền đường Vancouver của anh VTS. Tại đây chúng tôi nghe Đức Thầy thuyết giảng, dạo xem phong cảnh núi, biển cùng hai bạn đạo trong thiền đường (*hai người này sau đó tách ra, về cư ngụ ở Calgary*). Sau đó tôi định mời cả nhà đi ăn tối thì trong lòng cảm xúc, vội vã chạy về California. Khi gia đình tôi từ Los Angeles gọi điện thoại sang Vancouver thì chúng tôi đã đi khá xa. Mẹ tôi vào bệnh viện mổ mắt cườm!

5. Sau đó một bạn đạo Nam Cali mua nhà mới ở Las Vegas cho Đức Thầy. Nhà lớn và đẹp, có hồ bơi. Tôi vừa có việc làm, được bạn này rủ đứng tên

làm chủ một nửa căn nhà. Khi giá nhà sắp tăng vọt thì Đức Thầy gọi điện thoại “năn nỉ” tôi bán nhà, nhắc khéo là đang gánh nghiệp tiền cho chúng tôi.

Khi nhà bán xong năm 1999, tôi mang một nửa số tiền sang Atlantic City giao cho Đức Thầy. Tôi cộng các số tiền của tôi (*mua cái TV cũ với giá mới, tiền bớt thuế năm rồi được tính tròn, tiền sắp bớt thuế năm nay...*) và đưa cho Đức Thầy, Ngài nhận và gặt đầu. Tôi đưa số tiền của các bạn đạo trong thiền đường lưu động Lưu Tâm (*cùng bảo trợ trả tiền nhà*) cho Đức Thầy, Ngài nhận nhưng lắc đầu. Tôi đoán là nghiệp tiền của tôi đã hết, nhưng các bạn kia thì chưa. Chẳng lẽ lại sắp thất nghiệp?

Đầu năm 2000, tôi gặp Đức Thầy tại nhà một bạn đạo ở quận Cam, trong lòng hổ thẹn vì lo kiếm tiền nhiều mà ngồi thiền thì ít. Vừa vào nhà thì nghe chị bạn đạo chủ nhà than phiền:

- Bưởi con để trong nhà bếp thiếu gì mà Thầy không ăn, lại lấy bưởi trên bàn thờ xuống ăn!

Đức Thầy đáp:

- Thấy có gì thì ăn nấy.

Sau đó vài tháng, tôi lãnh tiền thưởng Y2K (*lỗi máy điện toán năm 2000*) vừa xong thì xin nghỉ việc. Sống trong gia đình, ai cho ăn gì thì ăn nấy, gần hết tiền thì có người trả nợ hoặc cho mượn, cho không. Đầu năm 2009, Đức Thầy sắp xếp cho tôi gặp riêng ở San Diego. Ngài nói bạn đạo than phiền tôi làm biếng không chịu đi làm cho nên không còn đóng góp gì cho đạo pháp, nhưng cuối cùng cũng đồng ý là tôi sắp có tiền hưu trí nên nghỉ ở nhà lo tu cũng tốt. Khi Đức Thầy mất thì tôi không thể sang Montreal và Boston tham dự lễ hỏa tang và lễ rải tro, nhưng trong lòng lại không thấy Đức Thầy rời xa chúng tôi. Nếu tu thanh tịnh, mỗi ngày ngồi thiền đem nhiều thanh điền cho thế gian không phải là đang đóng góp rất tốt cho cả ba cõi hay sao?

Khuong bửu Võ

(Los Angeles, ngày 4/4/2014)

Lời tự thuật của một tội hồn chết đi sống lại 3 lần

Tôi tên Võ Quốc Hiền ở Sóc Trăng là con của bạn đạo Lý Ngọc Hân ở Bảo Lộc và anh của bạn đạo Võ Đăng Khoa ở Bảo Lộc. Tôi xin kể lại chuyện chết đi sống lại 3 lần được Thầy Tám cứu độ và được sự gia hộ điển quang của mẹ và em tôi rất là mau nhiệm.

Lần thứ 1 ngày 18 - 6 - 2013

Tôi bị đau ruột thừa không biết để lâu quá không đi khám, đến lúc nó đau dữ dội quá thì ra nó bể tràn dịch ra ổ bụng bị nhiễm trùng và giựt từng cơn. Bác sĩ không chịu mổ nói bệnh nhân yếu quá, tình trạng này 100 người mổ là chết hết 100. Mẹ và em tôi kêu tôi ráng nhớ niệm Phật, và ký giấy không khiếu nại nếu mổ tôi chết. Bác sĩ mổ sau 18 tiếng tôi tỉnh dậy, mọi người mừng quá sức tưởng. Cả nhà cùng đồng niệm Phật hỗ trợ cho tôi. Tôi đã qua ngục thứ 1.

Lần thứ 2

Có lẽ nghiệp quả của tôi nặng nề nên nổi mụn chưa dứt thì con đau lại tái phát. Qua 7 ngày bác sĩ bảo vết thương tôi bị nhiễm trùng lại. Tôi được đưa lên bàn mổ lần 2. Mẹ tôi lo tôi không đủ sức để chịu nổi lần này nên mẹ tôi cầu nguyện Thầy Tám và luôn nhắc tôi nhớ niệm Phật. Cả nhà tôi hướng về tôi mà niệm Phật để gia hộ điển quang mong tôi được thoát nạn vì phần hồn quá nặng nghiệp. Lần này trong cơn mê tôi thấy Thầy Tám đứng cạnh đầu giường của tôi, và tôi được cứu. Vài ngày sau tôi được xuất viện về uống thuốc theo toa bác sĩ.
Tưởng là đã bình yên !

Lần thứ 3 ngày 28 - 7 - 2013

Mỗi lần chết đi sống lại tôi lại bị nặng hơn như lưỡi hái của tử thần muốn rước tôi đi. Tôi lại bước vào địa ngục hành hình tiếp. Hôm nay 2 mắt tôi bị nhậm, sưng đỏ lần này không dám chần chờ, tôi đi khám bác sĩ cho toa mua thuốc về uống. Nhưng có lẽ uống 2 toa cùng lúc nên bị phản ứng thuốc và nóng quá, làm lở miệng, mũi, mắt và cả hậu môn mưng mủ, sưng nhức nhối vô cùng làm không ăn uống ngủ nghỉ gì được. Tôi được đưa đi lên bệnh

viện Chợ Rẫy, kỳ này chắc chết mất không qua khỏi nổi. Lúc nào mẹ và em tôi cũng nhắc nhở tôi nhớ niệm Phật với mẹ và em, nhưng hơi thở tôi càng lúc yếu dần đi. Em tôi, Võ Đăng Khoa nẩy sinh ra cách cứu anh mình. Nó để tay lên bụng tôi ngay rún nói anh ráng thở theo em đếm nha may ra cứu anh. Thở ra hít vào 1, thở ra hít vào 2, cứ thế cho đến 12 hơi nghỉ một chút. Mặc dù hơi thở yếu nhưng cũng còn thở nổi, và cứ theo cách thở em tôi đếm 1 đến 11 và cho tới hết chu kỳ trở về 0. Nhờ thở kiểu này hơi thở tôi từ từ mạnh dần lên.

Em tôi từ từ đỡ tôi ngồi dậy, như người tôi không khác nào cọng bún nó cứ ngoặt ngoẹo, ngoặt ngoẹo, ngồi không nổi cụp xuống. Lúc nào mẹ tôi cũng luôn miệng nhắc tôi niệm Nam Mô A Di Đà Phật.

Mẹ tôi đỡ tôi ngồi, còn em tôi dùng tay của nó chọt vào lỗ tai tôi chặn ở khoeo mắt và màn tang tôi. Nó kêu anh hãy tập trung chánh giữa chân mày niệm Phật thì anh sẽ được cứu sống. Nghe được cứu sống tôi cũng mừng làm theo, 10 phút sau xương sống tôi tự nhiên lằng lằng lằng lằng, một điều kỳ lạ xương sống tôi dần ra giựt thẳng lên và tôi ngồi được. Mừng quá em tôi kêu nhìn thẳng chính giữa chân mày anh liên tục niệm Phật. Sau đó tôi khỏe dần. Em tôi nói 2 pháp Soi Hồn và thờ Chiêu Minh này cứu anh đó. Bây giờ, anh tự soi hồn và thờ chiêu minh để duy trì hơi thở cho mạnh hơn. Tôi không ngờ 2 pháp này đã cứu tôi trong gang tấc với thần chết đang chờ bên giường bệnh của tôi. Bác sĩ đã phải nói TRỜI CỨU TÔI đó.

Sau khi tôi khỏe sắp được xuất viện thì may thay chị Hường ở Bình Dương gọi điện hỏi thăm mẹ và rủ mẹ tôi nên cho tôi ra Vũng Tàu dự khóa tịnh khải niệm Phật và tắm cát để gia tăng sức khỏe trước khi về lại Sóc Trăng. Chị đích thân lấy xe lên Sài Gòn rước mẹ và anh em tôi ra Vũng Tàu, có anh Phước ở Florida tài trợ tiền dự khóa học. Nhờ pháp này đã cứu mạng, tôi phải đến để tìm hiểu và học hỏi để về thực hành. Thực tâm mà nói, mẹ và em tôi hành pháp này rất lâu nhưng lúc trước tôi không lấy gì làm thích lắm hay chọc kêu em tôi là chú tiểu.

Ông bà nội tôi hay la mẹ tôi cứ theo thằng Khoa tu thì không còn món gì trong tay cả. Bây giờ, tôi sống lại nhờ pháp làm thức tỉnh mọi người và cả xóm của tôi ở nữa.

Đến nơi tôi được các cô, chú, bác, anh, chị bạn đạo thương và giúp đỡ hướng dẫn tôi kỹ thuật để tôi nhớ niệm Phật được thường xuyên, và trụ được trên đỉnh đầu, cùng các pháp lạy kính, thể dục trợ luân và soi hồn cùng thờ chiều mình của 6 tháng đầu học pháp. Cùng tắm cát và tắm biển, hồi nào tới giờ tôi chỉ nghe tắm biển sao bây giờ tôi nghe tắm cát lạ quá. Các cô chú bác và anh chị biết là sao không ? Con được tắm cát xong xuống tắm biển khỏe quá con như được phục hồi sinh lực trong con trở lại.

Trời nóng nước biển mặn đào hồ sâu chìm mình trong cát lấp lại cho sức nóng của mặt trời cùng nước biển mặn rút rất mạnh đi các độc tố cùng trược khí trong người mình đi. Ngâm như thể khoảng nửa hay một tiếng nằm thờ chiều mình hay niệm Phật cho nó giải ra, rồi xuống tắm biển nó khỏe vô cùng. Tôi tranh thủ những ngày ngắn ngủi ở biển nên mỗi ngày tắm 2 đến 3 lần cho mau bình phục. Ngày đầu đến dự khóa học, người tôi xanh xao, ốm nhom ốm nhách đi đứng chậm chạp như xác chết. Các cô, chú, bác, anh, chị có tin con không chỉ mới 3 ngày sau mặt con đỏ ra và con đi đứng mạnh hơn. Sáng nay, con cùng các bạn đạo đi lên núi Chúa Dang Tay để niệm hành. Con mừng quá con về đến Chúa Cha một bước đi con niệm Phật từ từ cũng lên tới

tận cánh tay Chúa đang dang ra như đang đón đợi đàn con quay trở về. Con ráng cố lên đi cho được tới đỉnh, và con đã thành công. Sức khỏe con đã phục hồi tất cả các bạn đạo đều mừng và chúc phúc cho con.

Qua 3 lần chết đi sống lại con mới cảm nhận ra tình TRỜI, Thầy Tám, Mẹ và mọi người đã cưu mang con, thương con trong vòng tay thương yêu triu mến. Tội hồn con còn khờ dại xin ăn năn sám hối lo tu. Con cảm tạ tất cả các cô, chú, bác, anh, chị đã thương giúp đỡ và chỉ bảo lời chơn thành giúp tội hồn con biết đạo, biết cội nguồn và giúp con tiến hóa.

Con nguyện những ngày còn lại của cuộc đời con ráng lo tu sửa và giúp những tội hồn khác còn ngụp lặn trong bể trần ai, khổ nạn đầy thương đau này; cho họ biết niệm Phật và biết thiền theo PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP, cùng biết tận hưởng những gì TRỜI ban không tốn tiền, biết tận hưởng kho báu vô tận là thanh khí điển cùng nước biển và tắm cát biển tất cả đều miễn phí cả.

Con Võ Quốc Hiền thành tâm kể lại sự thật của cuộc đời con. Sau khóa học con đạt được vui khỏe, sáng suốt và hiểu đạo hơn lúc trước rất nhiều.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.

Vũng Tàu, ngày 10 tháng 10 năm 2013
Võ Quốc Hiền

Thông Báo Của Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Thông báo của Ban Tổ Chức (**BTC**) “**Đại Hội Du Hành Đạo Pháp**” về **DVD Đại Hội 2013** như sau:

1. **BTC** vừa đã gửi xong tất cả DVD đại hội “**Du Hành Đạo Pháp 2013**” cho những bạn đạo đã tham dự **Đại Hội** trong nước Mỹ và ngoài nước (Úc, Canada, Pháp, Đức..v.v.).
2. **Vì vấn đề có thể thất lạc của bưu điện:**
 - Những bạn đạo nào trong nước Mỹ vẫn chưa nhận được **DVD** đại hội sau một tuần từ ngày ra thông báo, xin vui lòng liên lạc với **BTC** để **BTC** gửi lại **DVD Đại Hội**.
 - Bạn đạo ở những quốc gia như Canada, Úc, Pháp, Đức. v.v.v...Xin vui lòng liên lạc với **BTC** sau 3 tuần từ ngày ra thông báo.
3. Riêng bạn đạo Việt Nam, **BTC** đang tiến hành chương trình phát hành và sẽ thông báo cách phân phối sau khi hoàn tất việc ấn tống.
4. Riêng những bạn đạo không tham dự đại hội nếu muốn có bộ **DVD** này xin vui lòng liên lạc trực tiếp với ban tổ chức qua email: voviduahanhdaophap@gmail.com.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của tất cả quý bạn đạo.

Kính thư,
Ban Tổ Chức Đại Hội “**Du Hành Đạo Pháp**”

***Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tổng
Kinh Sách, Đặc San, Video Đại Hội***

1. Thị Mát Enga	Hawaii	\$100 USD
2. Lynna Kim Nguyễn	Minnesota	\$100 USD
3. Ấn Danh	Oregon	\$200 USD
4. Bùi Ngọc Thành	Oregon	\$50 USD

Mọi thắc mắc, cũng như liên hệ đến chương trình phát tâm đóng góp xin vui lòng liên lạc về email :
kinhsachvovi@gmail.com

Phát Tâm Ấn Tổng Xin Điền:

- Tên Họ :
- Địa chỉ :
- Email :
- Điện thoại :
- Phát tâm số tiền :USD, CAD, EUR, AUD
- Check money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**

Và gửi về địa chỉ:

**VoVi New York
118 Pheasant Cir
Brentwood, NY 11717**

Kính thư,
Ban Kinh Sách

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TÁM TỪ VIỆT NAM

ngày 15/2/1995

Kính Thầy,

Bấy lâu nay con định viết thư cho Thầy nhưng không biết địa chỉ. Hôm nay con mạo muội viết thư này qua địa chỉ Hội Ái Hữu, nhưng không biết có đến được với Thầy không?

Gia đình ba má và con hai mươi mấy năm qua lo miệt mài tu học mà chưa lần nào được diện kiến Thầy, tự tu tự tiến sống trong cảnh thanh bần, lo tu hành giải thoát. Nay má con tên M H L đã mất ngày 27-7 âm lịch, Giáp Tuất, thọ 70 tuổi tại tỉnh Trà Vinh. Không biết lúc má con trút hơi thở cuối cùng có Đức Ông Tư và Thầy đến chứng kiến không? Từ khi má con đau nặng con thấy Thầy đến ban bố điển cho má con và được sống thêm đến 7 tháng nữa mới mất. Lúc sống má con tu điển xoay quanh bộ đầu ngày cũng như đêm không ngừng, đến khi gần chết trong vòng nửa tháng thì điển lại càng quây thật mạnh trong bộ đầu và quây liên tục căng cả bộ đầu đến ngày chết má con chỉ hơi mệt và nhờ chị con đỡ ngồi dậy và rồi má con đi luôn. Như vậy sự công phu của má con có được kết quả không? Kính xin Thầy giải đáp những điều mà con đang thắc mắc trong lòng và Thầy cho biết má con hiện giờ đang ở giới nào để tiếp tục tu học. Con rất mong được sự hồi âm của Thầy để tâm con được yên ổn chứ giờ đây lòng con đang bấn loạn và luôn ám ảnh những điều không tốt xảy đến cho gia đình.

Lúc mới tu vì chữ tu, vì chữ trung và còn trẻ có sức lực quyết lòng giải thoát nên chỉ làm kiếm sống qua ngày không ham danh ham lợi. Nhưng nay ngày càng yếu tuổi càng cao mà đường tu cũng còn dài, sức yếu tinh thần lẫn thể xác quá mệt mỏi vì bao chuyện buồn đau dồn dập xảy tới do người đời gây ra và sự sống không có ngày mai làm cho tinh thần con luôn luôn xao động, tâm tư rã rời và hầu như không còn đủ nghị lực để vượt qua bao thử

thách gian nan. Kính xin Thầy có vài lời chỉ giáo cho gia đình con để làm dịu bớt nỗi đau buồn này. Con xin thành thật cảm ơn Thầy và mong sẽ có ngày được gặp Thầy. Ba con H C 72 tuổi, chị con H M H 54 tuổi và con H M N 52 tuổi kính chúc Thầy cùng quý quyến được an khương trường thọ.

Kính bái,

Con, đệ tử H M N

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 3 tháng 8 năm 1995

M N con,

Thầy được biết con có tâm thành hướng về đạo. Một hành giả tại mặt đất này hướng về đạo dứt khoát tự tu tự tiến thì đã rõ được phân hồn là bất diệt, sẽ không hướng về đời mà đau khổ nữa, mới thật là người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Hướng tâm về ánh sáng từ bi của chư Phật mà tu thì mọi nghiệp tâm sẽ được giải trừ và dứt khoát. Tiến về con đường đạo thì phải chăm chỉ mà đi, cuối cùng của nó là vinh quang và tốt đẹp, còn nửa nạc nửa mỡ thì sẽ cảm nhận sự kích động và phản động trong chiều hướng tiến hóa của tâm linh. Tu càng thanh nhẹ thì sẽ cảm thấy sự kích động và phản động của tình đời, không khác gì sóng nhờ từ bao nhiêu kiếp tự mình đã gây ra. Chấp nhận thực hành trong nhịn nhục thì phân hồn sẽ được thăng hoa tốt đẹp ở tương lai. Vạn sự trên đời là không, chẳng có gì phải lo âu, ồn ào ào ào rồi đâu sẽ vào đấy. Tiến theo trật tự của vũ trụ quang mà sống. Hiện nay con đã có một khối óc tinh vi của Thượng Đế ban cho và có một pháp nắm trọn trong tay của con để tự thực hành trong đường lối tự tu tự tiến, như thân nan đặc pháp nan ngộ. Ngày hôm nay con đã có cả hai, chỉ chờ sự dũng mãnh thực hành của chính con mà thôi. Thầy cũng vậy, rời khỏi quê nhà, lưu lạc nơi xứ người nhưng vẫn thành tâm tu học, duyên may của Trời Phật đã ân độ. Ngày hôm nay Thầy mới hội tụ được một số người

tự khai triển trí tâm tu học, đồng tu đồng tiến trong nhện nhục. Vui thay và lành thay! Thầy lại có cơ hội bàn bạc với con về thể đạo nhơn sinh. Ước mong sự cảm thức của chính con mà tự hành triển hướng về tâm linh thanh tịnh mà tu.

Tình trạng của người đã bỏ xác ra đi, bộ đầu được rút mạnh, chứng minh là người đã có lối thoát đi lên thay vì hướng hạ không lối thoát, chỉ chờ ma quỷ dẫn dắt mà thôi. Ngày hôm nay má con vẫn tiếp tục tu và đang mong chờ sự tu tiến của con mà thôi. Con thành tâm tu học thì ngày hội tụ giữa mẹ con không có khó khăn. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TÁM TỪ VIỆT NAM

Kính thưa Thầy con là T T T. Vào năm 1992 hoặc năm 1993, con cùng bạn đạo VN có viết thư thăm Thầy và được Thầy gọi lại cho con một lá thư. Khi nhận được thư Thầy và tiếp được những lời Thầy giảng giải trong thư, tâm linh con được nhẹ nhõm, không như chiếc thuyền bị đắm như trong thư trước mà đã gọi cho Thầy.

Từ ngày đó con cố gắng công phu, thỉnh thoảng trong đầu con phát ra một câu thơ mà câu thứ nhất con có gợi qua cho Thầy là "Căn duyên chờ đã", rồi câu kế tiếp cho mãi đến nay là được sáu câu mà con không sao hiểu được, sẵn có một đứa cháu đi gần hai chục năm mới về, nhơn dịp này con gợi thơ thăm Thầy, sau nhờ giảng giùm con trong sáu câu:

Căn duyên chờ đã
Nhứt thời đối đáp
Bách lý siêu nhiên
Trên dưới một lòng
Thân hành tiến bộ
Mùa hoa phượng vĩ

Thưa Thầy khi con tiếp được câu cuối là con không công phu được nữa, mặc dù con hết sức cố gắng mà vẫn không có kết quả, cúi xin Thầy giảng dạy giùm con. Cuối thư con xin kính chúc Thầy mãi nguyện trên con đường đạo pháp.

Con rất mong thư Thầy.
T T T

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 3 tháng 8 năm 1995
T con,

Thầy vui nhận được thư con được biết tâm trạng của con hướng thượng tu tiến nhưng kết quả sự thanh nhẹ của điển quang chưa được bao nhiêu.

Người tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phải thực hành pháp môn đứng đắn tức là tự khai thác lấy chính mình, khứ trước lưu thanh nhiên hậu mới tiếp xúc được thanh quang của bề trên, từ khối óc phát triển đi lên, nhiên hậu mới hội nhập trong trật tự thanh nhẹ, nắm viết đề thơ để tự hỗ trợ cho chính mình, cảm thông nguyên lý của Trời Đất mà tu, chứ không phải làm được thơ thì tức là thành Thánh, Thần, Tiên, Phật đâu. Người diễn tả được lời thơ minh triết lại càng phải tinh tấn hơn người không biết làm thơ. Thơ là ý lực thanh nhẹ và trật tự truyền cảm khắp nơi nơi và tự thức. Lý do con làm thơ đến câu cuối rồi không thiền được không khác gì võ sĩ lên đài bị đánh một cú rồi bật ngửa luôn. Giới thanh tràn đầy thử thách chứ không dễ dãi như trường đời. Vậy con nên cố gắng tu thiền nhiều hơn thì trật tự tâm linh của con sẽ được khôi phục trong tự nhiên và hồn nhiên. Lúc đó nguồn thơ sẽ dồi dào và tận độ quần sanh.

Thầy có bao nhiêu lời khuyên con thực hành hơn là ảo tưởng. Chúc con vui khỏe.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 22 tháng 3 năm 1980

PHỤ ÁI 11

Cương quyết tu hành đạt phước duyên
Vui say thực hiện rõ triền miên
Mênh mông trời đất ta hành tiến
Khởi điểm dung hòa pháp pháp xuyên.

Pháp xuyên lại rõ tiền duyên
Trong sanh có tử chuyển xuyên thể tình
Xét xem thực cảnh càng minh
Minh tình chơn thật càng minh lý Trời
Hào quang chiếu rọi sáng ngời
Tâm ta tâm tối vì đời tạo nên
Tự tu cảm thấy vững bền
Thấy Tiên thấy Phật đạt nền hư không
Cha Trời chuyển hóa mênh mông
Dày công tự đạt chuyển vòng lục thông
Thực hành pháp lý dày công
Phần ai nấy tiến chớ mong chớ nhờ
Sửa sai tự tiến từ giờ
Công bằng pháp lý thiên cơ hợp hòa
Trong ngoài hóa giải gần xa
Biết mình biết họ biết hòa tiến lên
Tự hành tự tiến đạt nền
Hư không chánh pháp vững bền nơi nơi
Lấy không hòa hợp với Trời
Tình cha tiến giải tình đời khai thông
Sửa tâm sửa tánh dự phòng
Ngày kia tái ngộ tháp tông quang vinh.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Hai Mươi Bảy (tiếp theo)

ĐẠO BẢO ĐIỆN ĐẠI HÙNG TÂY THIÊN

BÁI HỘI THÍCH CA MẬU NI PHẬT

...
LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

(1) Đọc tới đây mới thấy rõ rằng cái pháp Soi Hồn của chúng ta ngay trung tâm chơn mây. Rồi đây các bạn thấy cái điểm đó nó xuất phát ra rồi mới thấy rằng cái huệ nhãn ở đâu, đệ tam nhãn nằm ở đâu. Con mắt lúc nào nhắm mắt cũng thấy ánh sáng, mở mắt vẫn thấy ánh sáng đó là do công phu của các bạn mà thôi.

LỜI GIẢNG CHUNG

Chúng ta đọc đến đây so sánh cái pháp mà các bạn đang hành hiện tại cũng như những lời giảng dạy của đức Phật Thích Ca chúng ta thấy là con đường chánh tâm, phải có một cái pháp để thanh lọc. Cái pháp mà các bạn đang hành đây là khứ trực lưu thanh và mở đệ tam nhãn, thì tự nhiên chúng ta tu tới đó nó sẽ khai mở và sáng suốt. Còn sự hành triền làm Pháp Luân Thường Chuyển là lấy nguyên khí của càn khôn vũ trụ giải tỏa phần trực ô trong nội tâm, nội tạng của chúng ta thì tự nhiên cái luật quân bình nó trở về với chính mình thì nghi lễ đối đãi với bên ngoài chúng ta dư thừa sự sáng suốt để làm điều đó, trong thực hành. Cho nên những người tu về Vô Vi mà thiếu thực hành thì tâm tánh cũng như người phàm mà thôi, không có cải thiện được. Mà thực hành đúng ba pháp thì tự nhiên từ từ nó sẽ cải thiện tâm tánh và pháp tướng sẽ khai mở. Lúc đó chúng ta xem kinh đầu có kì thị cuốn kinh nào! Cuốn kinh nào cũng là đưa chơn lý cho người tự thức và tự đi, bất cứ tôn giáo nào ở trên thế gian ở đâu cũng đều là giúp cho mọi người tự thức và tự tu

tự tiến tới con đường giải thoát. Cho nên chúng ta so sánh từ trên trời cũng giáo huấn bấy nhiêu mà thế gian truyền pháp cũng nói bấy nhiêu mà tại sao người không thành đạo? Vì người không thực hành! Tại sao không thực hành? Vì tham lam, tham lam mới trở nên gì? Yếu hèn, thiếu dũng, và nói: “Chu cha tôi tu thiền không được, tôi vô Soi Hồn nó nhớ lung tung thiền không được”. Tại vì hành động hàng ngày chính mình thân tâm tham lam, tu mà tham lam, tu một pháp rồi mà chưa giữ rồi xin một pháp khác. Ai tới nói cái pháp đốn ngộ, pháp hay hơn, xin cái nữa. Rồi cái pháp đó, chạy qua cái pháp khác nữa rồi cũng xin cái pháp nữa. Cũng như người xài bùa, xài một trăm lá bùa không có hiệu lực, mà thực hành một pháp mà cương quyết rồi thì đạt thành không có gì hết. Cho nên nhiều người cũng tu Vô Vi mà bị nhầm lẫn sửa pháp, mượn pháp khác, bỏ mình bơ vơ đau khổ, ăn không được, ngủ không được, ai làm? Chính mình đã gieo cái khổ cho mình, hành động mình không tốt, tham lam. Ở đời thì tham lam và tu đạo cũng tham nữa, rước động vào tâm mà không có chịu giải tỏa, cho nên cái đại nạn nó sẽ tới, mà khi đại nạn tới là khổ vô cùng. Trong lúc chết không phân biệt được vì quá bận rộn, thời gian thì ít mà đường đi thì không thấy rõ, thì cũng như người mù đi giữa đường cái bị xe đụng vậy mà thôi. Cho nên tôi khuyên tất cả những người tu Vô Vi biết cái pháp này là khứ trực lưu thanh là cứu cánh rõ ràng, đem nguyên khí của càn khôn vũ trụ để cải hóa tất cả những sự ô trực trong nội tâm nội tạng của chúng ta, rồi quy nhứt lên trên đỉnh đầu. Lúc đó, điển nó mới tròn, thì xem kinh nó

mới rõ chơn lí. Đức Thích Ca cũng nói rõ, mà làm sao diễn tròn phải hành nó mới có tròn, phải hướng thượng nó mới giải được. Tôi nói trời là nhẹ, đất là nặng, mà cứ dầm dề xuống lệ thuộc bởi tứ quan thì càng ngày càng nặng thêm không có khai triển được. Khi chúng ta tu, chúng ta phải ý thức rõ, cái này nó hữu ích chỗ nào, và những sự sai lầm của tôi là ở đâu, do đâu ra? Từ cái thanh nhẹ, từ cái ý muốn của tôi, mà nó tạo động, tôi không muốn người ta không có xâm chiếm được! Mà tôi muốn là người ta xâm chiếm được! Cái ý của tôi phải vững vàng, khi tôi tu một pháp rồi tôi nhận định đường đi như vậy là tôi cứ đi mãi, vì sao? Bữa nay nay thấy sáng, mai thấy tối rồi chán. Từ sáng đi tới tối mà cái tối đó là xây dựng cái dũng chí cho mình để coi thử mình có tri chí đi không? Có bằng lòng đi không? Có dũng chí hành không? Nói: hôm qua hôm kia tôi tu thấy sáng rồi bữa nay thấy tối, chu cha, chắc tôi làm bậy, tôi không chịu hành! Nhưng mà người ta gọi mình vô chỗ đó để mình học cái dũng. Từ cái tối trở lại cái sáng rồi mình mới chắc chắn là cái đường sáng là không bao giờ tiêu tan nữa, thì mình mới vững. Cho nên trên đường đi nó phải như vậy! Cuộc đời phải có thăng trầm, có lên xuống. Buôn bán cũng vậy, lúc khá, lúc lòi, lúc lỗ mà để thử thách cái tâm con người mà thôi! Rồi tới học văn chương cũng vậy, lúc thi đậu, lúc thi rớt mà tâm ta là cái chánh, nếu con người không giữ cái tâm mà làm sao đi suốt được một kiếp người được, chỉ có tạo động không, không có phát triển. Cố gắng trong thực hành mới thấy rõ, cho nên các bạn đã bắt được cái pháp rồi.

Các bạn không có sợ một cái gì hết và không cần xin ai bỏ túc cho các bạn. Chính bạn là người tìm ra chơn lí và tìm ra đường đi và sử dụng cái nguyên khí của trời đất. Cái lò lửa lớn của ông trời đã ban ra cho các bạn sử dụng bất cứ lúc nào, không nên đi sai lệch, và không nên nghe những người nào mà hướng dẫn Thân Thánh Tiên Phật nói tầm lum rồ cuộc là hại cái khối óc thần kinh của mình mà thôi. Còn mình giữ cái phần sáng suốt và vận hành sự sáng suốt đi tới tốt cùng là đạo đó! Vô cửa đạo rõ ràng mà không chịu hành, các bạn đã khổ bao nhiêu kiếp nhưng mà ngày nay mới ngộ được cái pháp mà đi nửa chừng rồi trong cái tâm thay đổi tán loạn hướng về đời, hướng về thiên cơ, không hướng về nội thức, không hướng về thực chất, rồi ai là người hành hạ mình? Chính mình là người hành hạ mình. Chính mình đã làm cái khối óc thần kinh mình càng ngày càng suy yếu đi đến chỗ tự diệt và không có phát triển được. Một giai đoạn này giờ các bạn đã nghe được một vị Phật thuyết pháp chỉ đường vạch lối để cho các bạn trở về thanh tịnh nhưng mà ngày hôm nay cộng với pháp là đi nhanh hơn. Nó sẽ giúp các bạn, cố gắng hành thì tư tưởng đó, từ khi mà các bạn chống đối cái pháp này mà tới ngày hôm nay các bạn hết chống đối rồi, các bạn thấy tâm thần các bạn an nhiên tự tại, và thực hành rồi các bạn thấy. Cho nên cái pháp Vô Vi không sợ người ta chống đối, luôn luôn sử dụng tình thương, người đi trước phải dìu dắt người đi sau. Đó là trách nhiệm chung thì càng ngày cái sự trao đổi nó càng đông đúc và giúp đỡ cho mọi người được tiến hóa nhanh hơn.

(còn tiếp)

